

Corona als katalysator

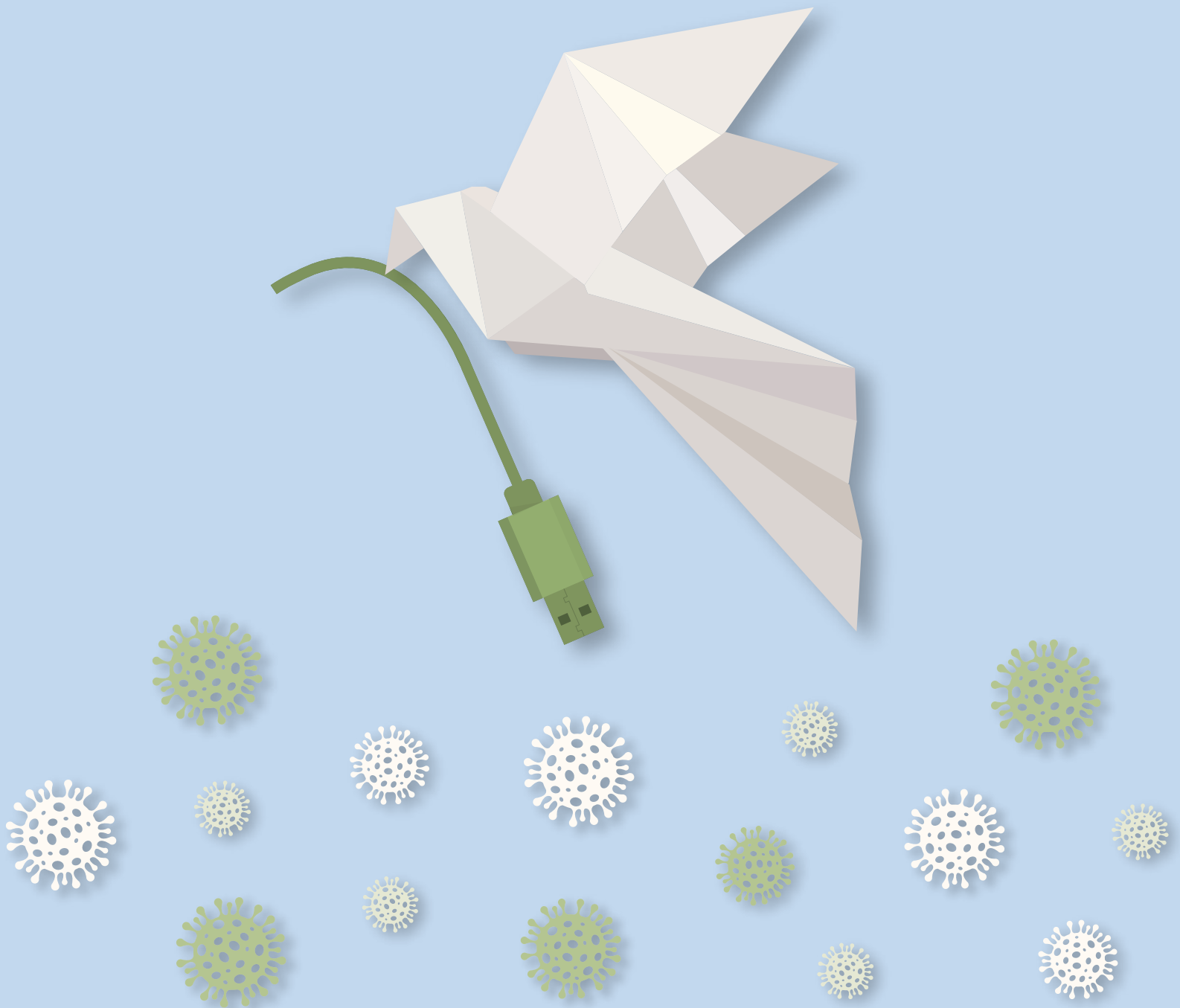
Jongeren zijn van consumerende, afwachtende en ongemotiveerde adolescenten getransformeerd in sociaal-geëngageerde leerlingen, jubelt docent Gijs Korenblik. Hij ziet meer voordelen aan de coronacrisis.

Het coronavirus heeft er in onderwijsland flink ingehakt. Docenten die hun plezier zijn verloren en leerlingen die talloze achterstanden op academisch en sociaal gebied hebben opgelopen. Echter heeft deze crisis paradoxaal genoeg ook positieve invloed gehad op het onderwijs, want het coronavirus heeft als een katalysator voor verandering in ideeën over onderwijs en onderwijsstructuren gewerkt. Ons onderwijsland is gedwongen om buiten zijn eigen kaders te kijken en allerlei intuïtieve ideeën zijn bedacht om ons onderwijsbestel in stand te houden. In een heel korte tijd wist onderwijsland zich te verzamelen op twee arken (Google Classroom en Microsoft Teams) en vanuit deze arken werd het online-onderwijs tot stand gebracht. Het online-onderwijs heeft ervoor gezorgd dat collega's die voor de val van de Berlijnse muur (1989) geboren zijn in een revolutionair tijdsbestek transformeren van digibeten naar ict-experts. Ook zie ik vele docenten die nieuwe didactiek ontwikkelen en uitproberen, waaronder ikzelf. Allerlei ict onderwijstools worden (her)ontdekt en ingezet om de online lessen toch nog enige vorm van interactie te geven. Van Mentimeter naar Padlet tot Lessonup, we kunnen niet meer zonder. Uitgeverijen, onderwijsdenktanks, onderwijsadviesbureaus, docenten en directie

werken samen tegen de bierkaai genaamd corona. Uitgeverijen die gratis materiaal ter beschikking stellen en online leerportalen openen om ons docenten middelen te geven om de leerlingen aan het werk te houden. Onderwijsdenktanks en -bureaus die online oefenexamens ter beschikking stellen, om zo de examenklassen te helpen met de voorbereiding van hun meesterproef, het examen. Directie, docenten en onderwijsondersteunend personeel die samen in de loopgraven staan en samen de genadeloze aanvallen van corona proberen te weerstaan. Samen moeten we constant anticiperen op wat de overheid van ons vraagt en daarna hele bergen verzetten om aan de coronamaatregelen te voldoen. Hele schoolgebouwen worden vol met linten gezet om zo de anderhalve meter te waarborgen, er worden protocollen opgesteld, lokalen ingericht voor anderhalve meter onderwijs, roosters van leerlingen en collega's aangepast, er wordt gelaveerd tussen de werkdruk van collega's en gewerkt in de weekenden om zo de laatste loodjes te regelen. Dan is er weer een nieuwe persconferentie; nieuwe richtlijnen en andere verwachtingen, het hele circus kan weer opnieuw beginnen.

UITWASSEN

Ook is het aanzien van leraren gegroeid. Waar voorheen de leraar vaak tegenover de *curling-ouder* stond, staan we nu zij aan zij. Ouders hebben namelijk ervaren hoe het is om met de bril van een docent naar hun zoon/dochter te

kijken – ‘Oh mijn Berend is eigenlijk helemaal niet zo lief’ – en daarbij hebben de ouders door het thuisonderwijs ervaren wat het is om een leraar te zijn – ‘Wat een uitdaging om pubers aan het werk te krijgen zeg’. Bovendien hebben de noden van de leraar een prominentere plek op de politieke agenda gekregen. Politieke partijen van zowel rechtse als linkse signatuur beloven miljoenen en zelfs miljarden in het onderwijs te investeren. Daarbij geeft de recente kapitaalinjectie van 8,5 miljard euro nieuwe mogelijkheden om de uitwassen van het virus te bestrijden.

Daarnaast is de droom van elke maatschappijleerdocent uitgekomen. De jongeren zijn van consumerende, afwachende en ongemotiveerde adolescenten getransformeerd in sociaal-

geëngageerde leerlingen. De maatschappij om hun heen is ineens interessant geworden en zij willen daarover graag hun mening kwijt. Debatten over wel/geen lockdown, wel/geen coronafeestje of een hele polemieek rondom de vaccinaties. Het klaslokaal, de aula of de online leeromgeving is veranderd in een agora waarbij elke jonge adolescent zijn mening verkondigt. Daarbij zijn abstracte en lastige onderwerpen zoals ‘politiek’ niet meer saai en moeilijk, want de avondklok, het maximale bezoek per dag en de waarborging van de anderhalve meter in de huiskamer, laten de invloed van de politiek tot ver in de woonkamer voelen.

Verder heeft corona de levensbehoefte ‘zelfontplooiing’ van jonge adolescenten een grote stimulans gegeven. De leerlingen zijn als het

ware in het diepe gegooid en er wordt een groot beroep gedaan op hun zelfstandigheid, de uitdaging van hun tienerleven. De jongeren worden gedwongen om uit hun beschermde en voor-gestructureerde wereld te treden en een eerste stap te maken in de wereld van volwassenen. De jongeren moeten ineens plannings voor de lange termijn maken, zelf alles in de gaten houden, de keuze om wel/geen huiswerk te maken, zelf alles uitzoeken rondom ict, ethische afwegingen maken (wel/ geen coronafeestje?) en nog veel meer.

GIJS KORENBLIK IS DOCENT GESCHIEDENIS, MAATSCHAPPIJLEER EN ANDERE MAATSCHAPPIJVAKKEN